

ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

19

ᾠοσίου
Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου

Η ΜΑΓΕΙΑ

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΥ
ΩΡΩΠΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Πρόλογος

ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ κοινωνικής επιδημίας παίρνει στίς μέρες μας ή ένασχόληση του ανθρώπου με τή μαγεία και τά παρακλάδια της. Ή πίστη στίς ανθρώπινες καρδιές τρεμοσβήνει και ό τεχνικός πολιτισμός αποδεικνύεται ανίκανος νά λύσει τά καυτά προβλήματα τής ζωής. Έτσι ό αυτόνομημένος άνθρωπος, αυτός πού ζει μακριά από τό Χριστό και τά μυστήρια τής Έκκλησίας, αναζητεί τό υποκατάστατο τής πίστεως στή μαγεία και τόν αποκρυφισμό.

Συχνά-πυκνά βλέπουν τό φῶς τής δημοσιότητας γεγονότα συγκλονιστικά και ιστορίες φρικιαστικές, με πρωταγωνιστές μάγους και σατανιστές, έξορκίστριες και πνευματιστές, οραματίστριες και ύπνωτιστές, μέντιουμ, αστρολόγους, ψυχοθεραπευτές κι ένα σωρό τσαρλατάνους και αγύρτες.

Τά μέσα πού χρησιμοποιούν είναι μαγικά ξόρκια και φυλαχτά, δαιμονικές επικλήσεις, σατανιστικές τελετουργίες με ζωοθυσίες και άνθρωποθυσίες...

Τραγικές είναι οι συνέπειες στή ζωή εκείνων, πού τυλίγονται στα δίχτυα τής ποικιλόμορφης μαγείας. Ένώ ξεκινούν οι δυστυχείς με τήν έλπίδα νά τους λυθούν σοβαρά προβλήματα, καταλήγουν σε σύγχυση και αδιέξοδο, σε μαρασμό και κατάθλιψη, σε ψυχοσωματική και οικονομική έξουθένωση...

Έδῶ πρέπει νά τονιστεῖ, πώς, εκτός από τή μαγεία και τό σατανισμό, στό ευρύτερο αποκρυφιστικό φάσμα εντάσσονται πολυάριθμες νεοφανείς αίρέσεις και παραθρησκείες, πού έχουν κατακλύσει τόν τόπο μας και απειλούν νά αλλοιώσουν τήν προσωπικότητα των νέων, τό ὀρθόδοξο φρόνημα του λαού μας, τόν πολιτισμό μας.

Αναφέρουμε ένδεικτικά διάφορες ομάδες τῆς “Νέας Ἐποχῆς” (γκουρουϊστικές, θεοσοφικές, πνευματιστικές κ.λπ.): κάποια κέντρα παραψυχολογίας, διαλογισμού, γιόγκα, μεταφυσικῆς, ἐσωτερισμοῦ καί γνωστικῶν σπουδῶν· τεκτονικές στοές· ὀργανωμένα κινήματα (Ἐκκλησία τοῦ Μούν, Οἰκογένεια τοῦ Μῶ, σαηεντολόγοι κ.λπ.)· ὑγιεινιστικές ομάδες ἀφάρμακῆς θεραπευτικῆς, “μακροβιοτικῆς”, “αὐτοθεραπείας” κ.λπ.

Στήν παραπλάνηση, τῆς νεολαίας κυρίως, εἶναι ἐπι-στρατευμένη καί ἡ σκληρή ρόκ μουσική μέ τά σατανιστικά μηνύματα καί τά βιντεοκλίπς, ἀλλά καί κάποια “ἄθῳα” παιδικά παιχνίδια, κόμικς, καί ποικίλα τηλεοπτικά προ-γράμματα, πού εἰσάγουν βαθμιαία τά μικρά παιδιά στήν “ἀτμόσφαιρα” τοῦ ἀποκρυφισμοῦ.

Σ’ αὐτή τήν καταστροφική λαίλαπα, ἔρχεται ὁ ἅγιος Νι-κόδημος ὁ Ἄγιορείτης μέ τό χαρισματικό του λόγο ν’ ἀντι-τάξει ζωντανά καί πειστικά τήν ἀλήθεια γιά τή μαγεία, μ’ ὅποιαδήποτε ὀνομασία κι ἂν ἐμφανίζεται στίς μέρες μας. Τό κείμενο πού ἀκολουθεῖ, μεταγλωττισμένο στή σύγχρονη νεοελληνική, εἶναι μιά ἐπιτομή σχετικοῦ λόγου, πού περι-λαμβάνεται στό ἔργο του “Χρηστοθήθεια τῶν Χριστιανῶν”. Ὁ ἅγιος ἀποδεικνύει πολύ εὐστοχα τόσο τήν ἀπάτη τῆς μαγείας, ὅσο καί τή δύναμη τῆς Ἐκκλησίας. Στόν ἀπατηλό χῶρο τῆς μαγείας, ἀντιπαραθέτει τή μυστική διάσταση τῆς Ἐκκλησίας, ὅπου ὁ πιστός ἐνωμένος μέ τό Χριστό μαθαί-νει νά ξεπερνάει τά ἀδιέξοδα καί τούς φόβους, τήν ἀνα-σφάλεια καί τό ἄγχος, τά βάσανα καί τούς καημούς του.

Εὐχή μας εἶναι, ἡ προφητική καί ἀφυπνιστική φωνή τοῦ ἀγίου Νικοδήμου νά γίνει γιά ὅλους πολλαπλά ὠφέλιμη: Τούς πιστούς νά ὀδηγήσει σέ ἐγρήγορη, τούς ὀλιγοπί-στους νά ἐμφυχώσει καί τούς πλανημένους νά χειραγωγή-σει σέ ἐπιστροφή πρὸς τόν γλυκύτατό μας Ἰησοῦ Χριστό, πού εἶναι τό φῶς, ἡ ἀλήθεια καί ἡ ζωή τοῦ σύμπαντος κό-σμου.

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΥ

Ἡ μαγεία

Προοίμιο

Ταιριάζει σέ ὅσα θά πῶ παρακάτω, νά δανειστῶ τό θρηνητικό ἐκεῖνο ρητό τοῦ προφήτη Ἰερεμία καί νά φωνάξω κι ἐγώ μέ ὀδύνη: «Ποιός θά βάλει στά μάτια μου πηγὴ δακρῶν, γιά νά κλάψουν πικρά τό λαό τῶν χριστιανῶν μέρα καί νύχτα;» (Ἰερ. 9:1). Γιατί ποιός μπορεί, ἀλήθεια, νά μὴν τόν κλάψει, ὅταν σκεφτεῖ πῶς, ἐνῶ ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ νίκησε μέ τόν σταυρικό Του θάνατο ὄλους τούς δαίμονες, οἱ χριστιανοί τούς ἀναδεικνύουν πάλι νικητές καί τροπαιούχους μέ τίς διάφορες μαγείες τους; Καί ποιός μπορεί νά μὴ χύσει πικρά δάκρυα, ὅταν συλλογιστεῖ πῶς, ἐνῶ ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός ἀπάλλαξε ἀπό τήν τυραννία τοῦ διαβόλου τόν κόσμο καί τούς χριστιανούς, αὐτοί, μέ τή μαγεία, τόν ξαναφέρνουν στόν κόσμο καί τόν ξανακάνουν τύραννό τους;

Εἶναι ἢ δέν εἶναι λοιπόν γιά κλάματα ἡ τωρινή κατάσταση τῶν χριστιανῶν, ἀφοῦ, μέ τά μαγικά καμώματα καί τά σατανικά τεχνάσματά τους, ἀναβιώνουν στήν οὐσία τή λατρεία τῶν δαιμόνων; Ἐνῶ δηλαδή φανερά λατρεύουν τόν ἀληθινό Θεό, κρυφά τόν ἀρνοῦνται καί λατρεύουν τό διάβολο. Τό μεγαλύτερο μάλιστα κακό εἶναι τοῦτο: Μολονότι χρησιμοποιοῦν ἕνα σωρό μαγικά, οὔτε πού καταλαβαίνουν πῶς ἀρνοῦνται ἔτσι τό Θεό, καταφρονοῦν τό Χριστό καί ἀγκαλιάζουν τό διάβολο. Τί μεγάλη πλάνη! Κρυφή καί ἀπατηλή, ψυχόλεθρη καί θανατηφόρα!

Γι' αὐτό λοιπόν ἀποφάσισα νά ἐλέγξω τήν πλάνη καί ν' ἀποδείξω ὅτι οἱ χριστιανοί οὔτε μάγοι πρέπει νά γίνονται οὔτε κανένα εἶδος μαγείας νά χρησιμοποιοῦν.

Τά είδη τῆς μαγείας εἶναι πολλά.

Ἄφου ὁ διάβολος χωρίστηκε ἀπό τόν ἕνα Θεό, ἔπεσε στά πολλά κι ἔγινε «ποικίλος καί πολυμέριστος». Ἔτσι καί τά είδη τῆς κακίας καί τῶν μαγικῶν, πού ἐπινόησε καί ἔσπειρε στους ταλαίπωρους ἀνθρώπους, εἶναι ποικίλα, σχεδόν ἀναρίθμητα.

Καί νά τά βασικότερα είδη:

1. *Ἡ καθαυτό μαγεία.* Εἶναι, θά λέγαμε, μιά τέχνη, μέ τήν ὁποία καλοῦνται οἱ δαίμονες καί ἐρωτοῦνται καί ἀπαντοῦν, φανερώνοντας ἄλλοτε κρυμμένους θησαυρούς, ἄλλοτε ἐρμηνεῖες ὄνειρων καί ἄλλοτε ἄλλα ἀπόκρυφα. Ὅσοι ἀσκοῦν αὐτή τήν «τέχνη» ὀνομάζονται μάγοι, καί ἰσχυρίζονται ὅτι ὑπάρχουν τρεῖς τάξεις δαιμόνων: οἱ ἐναέριοι, πού τούς θεωροῦν ἀγαθοποιούς· οἱ ἐπίγειοι, πού τούς θεωροῦν καί καλοῦς καί κακοῦς· καί οἱ ὑποχθόνιοι, δηλαδή οἱ κάτω ἀπό τή γῆ, πού τούς χαρακτηρίζουν ὡς κακοποιούς. Στήν πραγματικότητα, βέβαια, ὅλοι οἱ δαίμονες εἶναι κακοί καί κακοποιοί, ποτέ ἀγαθοποιοί.

2. *Ἡ μαντεία.* Ἀσκεῖται ἀπό τούς μάντιες. Αὐτοί ὑπηρετοῦν τούς δαίμονες, χρησιμοποιώντας τήν παλάμη τοῦ χειριοῦ τους ἢ κάποιες θυσιές ἢ ἀπατηλά ἐμπλαστρα ἢ ἄλλα παρόμοια μέσα. Οἱ μάντιες λένε ὅτι μποροῦν νά γνωρίσουν τό μέλλον.

3. *Ἡ γοητεία.* Ἀσκεῖται ἀπό τούς γόητες. Ὀνομάζονται ἔτσι ἀπό τούς «γόους» (θρήνους), πού κάνουν στά μνήματα, ὅταν ἐπικαλοῦνται τούς δαίμονες καί τούς ζητοῦν νά βλάψουν ἕναν ἀνθρώπο -νά τόν παραλύσουν, νά τόν τυφλώσουν, νά τόν ἀρρωστήσουν γενικά. Αὐτοί, ἐπίσης, καμώνονται πώς βγάζουν καί νεκρούς ἀπό τόν ἄδη! Στους γόητες ἀνήκουν κι ἐκεῖνοι πού «βλέπουν» διάφορα φαντάσματα στους τάφους καί, ἀνοίγοντάς τους, καίνε δῆθεν τούς θρυκόλακες! Μιά κατηγορία αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων, πού λέγονται γητευτές, μαζί μέ τίς ἐπικλήσεις τῶν δαιμόνων ἀνακατεύουν ψαλμούς τοῦ Δαβίδ καί ὀνόματα ἀγίων, τοῦ Χριστοῦ, τῆς Θεοτόκου.

4. *Ἡ φαρμακεία.* Οἱ φαρμακοί κατασκευάζουν κάποια «φαρμακερά» ποτά εἴτε γιά νά θανατώσουν κάποιον εἴτε γιά νά σκοτίσουν τό νοῦ του εἴτε γιά νά τόν ἐλκύσουν σέ σαρκικό ἔρωτα. Αὐτά, κατεξοχήν, χρησιμοποιοῦν οἱ γυναῖκες γιά νά

«πλανέψουν» και νά τραβήξουν τούς άνδρες πού θέλουν.

5. *Ή οίωνοσκοπία*. Οί οίωνοσκόποι προλέγουν δηθεν τά μέλλοντα από τόν τρόπο πού πετοϋν τά πουλιά, από τίς φωνές τών ζώνων κ.λπ. Τέτοιοι, ούσιαστικά, είναι και οί προληπτικοί: Αυτοί προσέχουν ποιούς θά συναντήσουν, όταν μάλιστα πρόκειται νά ταξιδέψουν ή νά ψαρέψουν ή, τέλος πάντων, νά κάνουν κάποια εργασία. Έπίσης πιστεύουν στη μοίρα, στην τύχη (τό «ριζικό», τό «γούρι»), σέ οίωνούς, σέ ποδαρικά και σέ όνειρα. Θεωροϋν άλλες ήμέρες καλές και άλλες κακές, όπως λ.χ. τίς Τρίτες, και φοβοϋνται ν' αρχίσουν ότιδήποτε τίς «κακές» ήμέρες. Τό 'χουν «γρουσουζιά» νά δώσουν στους γείτονες φώς και φωτιά. Προσκυνοϋν τό νέο φεγγάρι. Πιστεύουν σέ νεράιδες και καλλικάντζαρους. Περιεργάζονται τίς φυσικές αντιδράσεις τοϋ σώματός τους και λένε ότι τό τάδε θά τούς συμβει, επειδή λ.χ. τούς τρώει τό χέρι τους ή παίζει τό μάτι τους ή βουίζει τ' αϋτί τους κ.ο.κ. "Όταν θεμελιώνουν σπίτι ή αρχίζουν τή ναυπήγηση πλοίου, σφάζουν στά θεμέλια ή στην καρίνα έναν πετεινό ή πρόβατο ή άλλο ζώο, προσφέροντας έτσι θυσία στό διάβολο.

6. *Ή αστρολογία*. Οί αστρολόγοι λένε ότι οί κατά προαίρεση ενέργειες τών ανθρώπων όρίζονται από τήν κίνηση τών άστρον. Στ' άστέρια αποδίδουν τίς όρμές τής ψυχής και στους σχηματισμούς τους τά διάφορα γεγονότα τής ζωής. Άπ' αυτά, και μέ τή συνέργεια τών δαιμόνων, μαντεύουν δηθεν τό μέλλον, αντιμετωπίζοντας έτσι τ' άστέρια σαν ιδιότυπους «θεούς».

7. *Τά φυλαχτά*. Τά χρησιμοποιοϋν οί φυλαχτάρηδες, τυλίγοντας σ' αυτά μεταξωτή κλωστή και γράφοντας όνόματα δαιμονικά. Πολλοί τά κρεμάνε από τό λαιμό ή τό χέρι τους, για νά τούς φυλάνε από τό κακό. "Όμοιοι μ' αυτούς είναι κι εκείνοι πού φτύνουν στον κόρφο τους, για νά εμποδίσουν τάχα μέ τό φτύσιμο τή βασκανία.

8. *Οί κλήδονες*. Μέ τούς κλήδονες προσπαθοϋν νά «μαντέψουν» δηθεν τό μέλλον και τό «ριζικό» κάθε ανθρώπου μέ διάφορους λόγους, κλήσεις και άλλα παρόμοια. Κλήδονες γίνονται μέχρι σήμερα σέ πολλούς τόπους, και μάλιστα στά

νησιά, στό Γενέσιο τοῦ Τιμίου Προδρόμου (24 Ἰουνίου). Συνήθως συνδυάζονται καί μέ φωτιές, πού τίς ανάβουν οἱ ἄνθρωποι μπροστά στά μαγαζιά τους καί τίς περνᾶνε ἀπό πάνω.

Αὐτά εἶναι τά κυριότερα εἶδη τῆς μαγείας. Ὑπάρχουν καί ἄλλα πολλά. Τά περισσότερα ἀναφέρονται στήν Ἁγία Γραφή καί σέ κανόνες ἱερῶν Συνόδων (κυρίως τῆς ΣΤ΄ Οἰκουμενικῆς).

Γιατί ὁ Θεός ἀπαγορεύει τά μαγικά;

Καιρός εἶναι τώρα νά ποῦμε, πῶς εἶναι ἐντελῶς ἀπαράδεκτο νά γίνονται ἀπό τούς χριστιανούς ὄλ' αὐτά τά εἶδη τῶν μαγικῶν. Γιατί ἂν αὐτά ἀπαγορεύονταν στούς Ἑβραίους, πού ἦταν πνευματικά νήπιοι, πόσο μᾶλλον ἀπαγορεύονται στούς χριστιανούς, τά τέκνα τῆς ἀλήθειας καί τῆς χάριτος τοῦ Εὐαγγελίου;

Στό Δευτερονόμιο ὁ Θεός πρόσταζε τούς Ἑβραίους: «Νά μή βρεθεῖ σ' ἐσένα (Ἰσραήλ) κανένας, πού νά “καθαρίζει” τό γιό του καί τή θυγατέρα του μέ τή φωτιά· κανένας, πού νά μαντεύει μαντεῖες, πού νά προβλέπει τά μέλλοντα μέ φωνές (κλήδονες) καί παρατηρήσεις σημείων (οἰωνῶν)· μάγος, πού ν' ἀσχολεῖται μέ ἐπαοιδία· ἐγγαστρίμυθος καί τερατοσκοπός, πού νά καλεῖ τούς νεκρούς» (Δευτ. 18:10-11). Στό Λευϊτικό, μάλιστα, προσθέτει νά μήν πλησιάζει κανένας ἐκείνους πού κάνουν αὐτά τά πράγματα, γιά νά μή μολυνθεῖ: «Νά μήν προσκολληθεῖτε (σέ μάγους) καί μολυνθεῖτε ἀπ' αὐτούς· ἐγώ εἶμαι ὁ Κύριος καί Θεός σας» (Λευϊτ. 19:26,31).

Ὁ Θεός ἀπαγορεύει τά μαγικά, ἐπειδή ὀδηγοῦν τόσο ἐκείνους πού τά χρησιμοποιοῦν ὅσο κι ἐκείνους πού τά ζητοῦν στήν προσκύνηση καί τή λατρεία τῶν δαιμόνων. Γι' αὐτό καί ἀποτελοῦν θανάσιμη ἁμαρτία. Ἀπό τήν ἄλλη, πάλι, τά μαγικά δέν μποροῦν νά προσφέρουν καμιάν ὠφέλεια. «Οἱ μαντεῖες καί οἱ οἰωνισμοί καί τά ὄνειρα εἶναι μάταια», λέει ἡ Γραφή (Σοφ. Σειρ. 34:5).

Γι' αὐτό τό λόγο οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι δίνουν ἐντολή στούς χριστιανούς νά μή χρησιμοποιοῦν κανενός εἶδους μαγικά: «μήν κάνεις μάγια, μήν κάνεις μαγγανείες» (Διαταγ. 7, 3)· «νά ἀπο-

φεύγετε... τίς έπαιδίεις, τούς κλήδονες, τίς μαντείες, τούς “καθαρισμούς”, τούς οίωτισμούς, τίς όρνιθοσκοπίεις, τίς νεκρομαντείες, τίς έπιφωνήσεις» (δ.π. 2, 62).

Σκεφθείτε, χριστιανοί, πώς, όταν λάβατε τό άγιο Βάπτισμα, σās ρώτησε ό ιερέας, ή μάλλον ό ίδιος ό Χριστός: «*Αποτάση τῷ σατανᾶ καί πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ καί πάση τῇ λατρείᾳ αὐτοῦ καί πάση τῇ πομπῇ αὐτοῦ*»;». Καί ό καθέννας από σās, μέ τό στόμα τοῦ ἀναδόχου του, ἀπάντησε: «*Αποτάσσομαι*». Ὅχι μόνο τό σατανά, ἀλλά καί όλα τά ἔργα του καί τή λατρεία του καί τήν πομπή του. Ἄλλά ποιά είναι ή λατρεία τοῦ σατανᾶ; Ὁ άγιος Κύριλλος Ἱεροσολύμων ἀπαντάει, πώς είναι οί μαντείες, οί φαρμακείεις καί όλα τά άλλα είδη τῶν μαγικῶν, πού ἀπαριθμήσαμε. Καί ποιά είναι ή πομπή του; Ὁ ιερός Χρυσόστομος λέει, πώς είναι τά θέατρα, οί ίπποδρομίες, οί κλήδονες καί κάθε άμαρτία.

Δέν καταλαβαίνετε λοιπόν, άδελφοί, πώς για εκείνη τήν όμολογία καί ύπόσχεσή σας τήν ώρα τοῦ άγίου Βαπτίσματος, θά σās ζητηθεί λόγος τήν ήμέρα τῆς Κρίσεως; Δέν ξέρετε ότι πρέπει νά τηρήσετε απόλυτα τή συμφωνία, πού κάνατε μέ τό Θεό; Πώς αφήνετε τό Χριστό καί πηγαίνετε στους μάγους καί τίς μάγισσες, δηλαδή στον ίδιο τό διάβολο;

Αυτός ό λόγος, «*ἀποτάσσομαί σοι, σατανᾶ, καί πάση τῇ λατρείᾳ σου καί πάση τῇ πομπῇ σου*», άς είναι πάντα στό στόμα σας καί στό νοῦ σας, σάν χαλινάρι καί έμπόδιο από κάθε είδος μαγείας. Αυτός ό λόγος θά σās κάνει νά μή φοβάστε τά «κακά συναπαντήματα»(!) τῶν ανθρώπων, οὔτε κρωγμούς καί πετάγματα πουλιῶν καί άλλα παρόμοια, όταν βγαίνετε από τό σπίτι σας. Αυτός ό λόγος, συνδυασμένος μέ τό σημείο τοῦ Σταυροῦ, θά σās κάνει νά μή φοβάστε οὔτε τόν ίδιο τό διάβολο μέ όλη του τή δαιμονική παράταξη. Μόνο μήν παύετε νά τόν έπαναλαμβάνετε παντοῦ καί πάντοτε, όπως συμβουλεύει ή χρυσόλαλη γλώσσα τοῦ άγίου Ἰωάννου:

«Παρακαλῶ νά μένετε καθαροί από τήν άπάτη τῆς μαγείας, έχοντας ως στήριγμα αὐτόν τό λόγο. Καί όπως δέν θά πηγαίνατε ποτέ στην άγορά χωρίς ροῦχα ή παπούτσια, έτσι νά

μήν πηγαίνετε πουθενά και χωρίς να λέτε, ξεκινώντας, τη φράση: “Αποτάσσομαι σοι, σατανᾶ, και τῆ πομπῆ σου και τῆ λατρεία σου, και συντάσσομαι σοι, Χριστέ”. Ποτέ μή βγεις ἀπό τὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ σου χωρίς τὰ παραπάνω λόγια. Γιατί εἶναι τό στήριγμά σου, τό ὄπλο σου, τό ἄπαρτο κάστρο πού σέ περικυκλίζει. Παράλληλα σφραγίσου και μέ τό σημεῖο τοῦ Σταυροῦ. Ἔτσι, ὄχι μόνο ἄνθρωπος, μά οὔτε κι αὐτός ὁ διάβολος δέν θά μπορέσει νά σέ βλάψει, βλέποντάς σε παντοῦ μ’ αὐτή τὴν πανοπλία».

Γιατί οἱ χριστιανοὶ ἔπεσαν στά μαγικά.

Ἡ αἰτία πού οἱ σημερινοὶ χριστιανοὶ ἔπεσαν στά ἔργα τοῦ διαβόλου, και μάλιστα στά μαγικά, εἶναι τό ὅτι δέν συλλογίζονται τίς ὑποσχέσεις ἐκεῖνες πού ἔδωσαν στό Χριστό ὅταν βαπτίστηκαν, ἀλλά τίς ξέχασαν και τίς ἔσβησαν τελείως ἀπό τὴ μνήμη τους και τὴν καρδιά τους. Γι’ αὐτό και πραγματοποιοῦνται σ’ αὐτούς τὰ λόγια πού εἶπε ὁ Κύριος: «Ὅταν τὸ ἀκάθαρτο πνεῦμα (τό δαιμόνιο) βγεί ἀπό τὸν ἄνθρωπο, περνάει ἀπό τόπους ἄνυδρους ζητώντας ἀνάπαυση, μά δέν βρίσκει. (Γιατί ἀνάπαυση βρίσκει μόνο ὅταν κυριεύει τὸν ἄνθρωπο και τοῦ κάνει κακό). Τότε λέει: “Ἄς γυρίσω πάλι στό σπίτι μου (δηλαδή στήν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου), ἀπ’ ὅπου ἔφυγα”. Και ὅταν ἔρθει, βρίσκει τό σπίτι ἀφύλαχτο, σκουπισμένο, στολισμένο, ἔτοιμο. (Βρίσκει δηλαδή τὸν ἄνθρωπο ἀμέριμνο και διατεθειμένο νά τὸν δεχθεῖ πάλι). Τότε πηγαίνει, φέρνει κι ἄλλα ἑπτὰ δαιμόνια, πονηρότερα μάλιστα, μπαίνει μαζί τους στήν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου και κατοικεῖ ἐκεῖ μόνιμα πιά. Ἔτσι ἡ κατάσταση τοῦ ἀνθρώπου γίνεται τελικά χειρότερη ἀπ’ ὅ,τι ἦταν πρὶν (κι ἀπό τό Βάπτισμα)» (Ματθ. 12:43-45).

Ὅσοι λοιπόν χριστιανοὶ ἀσχολοῦνται μέ τὰ μαγικά, διώχνουν ἀπό τίς καρδιές τους τὴ θεία χάρη, τό Πνεῦμα τό Ἅγιο, και βάζουν μέσα τους τό ἀκάθαρτο πνεῦμα, τό δαιμόνιο. Μέ τὴ δαιμονική ἐνέργεια τότε, κάνουν καθετὶ σατανικό και περὶεργο.

Πῶς μποροῦν, ἐπομένως, ὄσοι ἀσχολοῦνται μέ τὰ μαγικά, νά εἶναι ἢ νά λέγονται χριστιανοί; Χριστιανοὶ και μάγοι; Χρι-

στιανοί καί δαιμονολάτρες; Ἀνήκουστο! Ἀδύνατο! Πῶς νά συμφωνήσουν τό φῶς μέ τό σκοτάδι, τά τέκνα τοῦ Θεοῦ μέ τά τέκνα τοῦ διαβόλου;... Μάταια λένε αὐτοί οἱ ἄνθρωποι πῶς εἶναι χριστιανοί. Μέ τά λόγια μόνο εἶναι χριστιανοί, μά μέ τά ἔργα τους προδότες τοῦ Χριστοῦ, ἀσεβεῖς εἰδωλόλατρες καί σατανολάτρες.

Οἱ δαίμονες δέν θεραπεύουν ἀλλά θανατώνουν.

Ἄλλά τί προφασίζονται μερικοί χριστιανοί;

Ἐμεῖς, λένε, καταφεύγουμε στούς μάγους (δηλαδή στούς δαίμονες!) ἐπειδή

α) βρίσκουμε γιατρεία στίς ἀρρώστιες μας,

β) μαθαίνουμε τό μέλλον καί ἄλλα κρυφά πράγματα,

γ) φοβόμαστε τούς δαίμονες καί θέλουμε, διαμέσου τῆς μαγείας, νά τούς ἐξευμενίσουμε.

Ἄπαντοῦμε λοιπόν σ' αὐτά:

α) Μόνο ὁ Θεός θεραπεύει ἀληθινά.

Ἄνοητε ἄνθρωπε, καταφεύγεις στούς μάγους γιά νά γιατρευτεῖς; Καί πιστεύεις πῶς ὁ διάβολος θά γιατρέψει πραγματικά τήν ἀρρώστια σου; Ἐκεῖνος «ἐξαρχῆς ἦταν ἀνθρωποκτόνος» (Ἰω. 8:44) καί θανάτωσε ὅλο τό γένος τῶν ἀνθρώπων. Πῶς τώρα θά γίνει γιατρός σου; Δέν εἶδες πῶς οἱ δαίμονες δέν μπόρεσαν νά γιατρέψουν οὔτε τούς δικούς τους μάγους ἀπό τίς πληγές, πού τούς προξένησε ὁ Μωϋσῆς στήν Αἴγυπτο (Ἐξ. 9:11); Καί τώρα θά κάνουν καλά ἐσένα; Καί ἂν οἱ δαίμονες δέν λυποῦνται τήν ψυχή σου, πῶς θά λυπηθοῦν τό σῶμα σου; Ἄστειά πράγματα! Γιατί δέν ὑπάρχει τίποτα γλυκύτερο γιά τό διάβολο ἀπό τό νά τυραννάει τόν ἄνθρωπο μέ κάθε τρόπο. Εὐκολότερο εἶναι νά δώσει κρύο ἢ φωτιά καί φλόγα τό χιόνι, παρά νά γιατρέψει ὁ διάβολος πραγματικά. Οὔτε μπορεῖ οὔτε θέλει οὔτε ξέρεי πῶς νά γιατρευεῖ. Ἄλλά κι ἂν ὑποθεθεῖ ὅτι καί μπορεῖ καί θέλει καί ξέρει, ὅμως, ἂν δέν τοῦ ἐπιτρέψει ὁ Θεός, ἀπό μόνος του δέν μπορεῖ νά κάνει τίποτα.

Πίστειτε λοιπόν, ἀδελφέ, ὅτι μόνο ὁ Θεός εἶναι ὁ ἀληθινός γιατρός ψυχῶν καί σωμάτων. Οἱ μάγοι καί οἱ δαίμονες γιατρεύουν ὄχι στ' ἀλήθεια ἀλλά φανταστικά. Μά κι ἂν θελήσουν

νά γιατρέψουν τό σῶμα σου μέ παραχώρηση τοῦ Θεοῦ, νά ξέρεις ὅτι τό γιατρεύουν μέ σκοπό νά θανατώσουν τήν ψυχή σου. Πῶς; Τραβώντας σε ἀπό τήν πίστη τοῦ Χριστοῦ καί πείθοντάς σε νά πιστεῦεις σ' ἐκείνους. Ποιά λοιπόν ἡ ὠφέλειά σου, ἂν ἐδῶ ἔχεις πρόσκαιρη ὑγεία, ἐκεῖ ὅμως κολαστεῖς αἰώνια; Νά χαθεῖ τέτοια ὑγεία! Νά χαθεῖ τέτοια ζωή!

Ὁ διάβολος, ἀδελφοί μου, εἶναι ἕνας ψαράς πολύ πα-
νοῦργος. Βάζει μικρό δόλωμα καί θέλει νά πιάσει μεγάλο ψάρι.
Μέ χαρά σᾶς δίνει λίγη ὑγεία, μόνο καί μόνο γιά νά σᾶς στερη-
σει τόν παράδεισο, γιά νά σᾶς κολάσει αἰώνια!

Πῶς μπορεῖτε λοιπόν, γιά τό παραμικρό πρόβλημα, νά ἐγκαταλείπετε τόν γλυκύτατο Χριστό –τόν ποιητή, τό λυτρω-
τή, τόν ἀληθινό γιατρό σας- καί νά πηγαίνετε στόν καταρα-
μένο διάβολο –τό φονιά καί τύραννό σας; Πῶς σᾶς κάνει καρ-
διά νά καταφρονεῖτε τόσους ἀγίους, πού εἶναι φίλοι καί εὐερ-
γέτες καί θεραπευτές σας, καί νά καταφεύγετε στούς μάγους
καί τούς δαίμονες, πού εἶναι οἱ πιό ἄσπονδοι ἐχθροί σας;

Μά πιστεῦτε στ' ἀλήθεια, πῶς αὐτά πού κάνει μιά ἄλλο-
παρμένη κακόγρια, μιά τσιγγάνα, μιά μάγισσα, δέν μπορεί νά
τά κάνει καί ὁ Χριστός; Πιστεῦτε πῶς μέ τά κάρβουνα καί τά
πέταλα καί τά διαβολικά φυλαχτά δέν ἔχουν ἴση τουλάχιστο
δύναμη ὁ Σταυρός, ὁ ἀγιασμός καί τά ἄλλα σωτήρια καί ἱαμα-
τικά μέσα τῆς πίστεώς μας; Ἄχ, ἀχάριστα πλάσματα! Ἄχ, γε-
νιά ἄπιστη καί σκληρόκαρδη! Πόσο δίκιο ἔχει ὁ Χριστός μας νά
λυπᾶται καί νά φωνάζει παραπονετικά μαζί μέ τόν προφήτη
Ἡσαΐα: «Ἄκουσε, οὐρανέ, κι ἐσύ, γῆ, δῶσε προσοχή... Γέννησα
γιούς καί τούς μεγάλωσα, αὐτοί ὅμως μέ ἀρνήθηκαν» (Ἡσ. 1:2).

Γιά νά μή λυπᾶται λοιπόν ὁ Ἰησοῦς ἐξαιτίας σας, γιά νά μή
φαίνεστε κι ἐσεῖς ἀχάριστοι στόν μεγάλο αὐτόν Εὐεργέτη σας,
σᾶς παρακαλῶ, ἀδελφοί μου, μήν πηγαίνετε σέ μάγους καί μά-
γισσες καί τσιγγάνες. Κι ὅταν ἀρρωσταίνετε, νά προστρέχετε
στό Χριστό μέ ζωντανή πίστη καί νά ζητᾶτε ἀπ' Αὐτόν τήν για-
τρεία σας. Γιατί Αὐτός εἶναι ὁ φιλόστοργος πατέρας σας. Κι ἂν
σᾶς ἔδωσε τήν ἀρρώστια, σᾶς τήν ἔδωσε γιά νά δοκιμάσει τήν
ὑπομονή σας, γιά νά σᾶς στεφανώσῃ περισσότερο καί γιά νά
δεῖ ἂν τόν ἀγαπᾶτε γνήσια. Νά προστρέχετε ἀκόμα στήν Κυ-

ρία Θεοτόκο, πού θεραπεύει τούς ασθενείς καί παρηγορεί τούς λυπημένους. Νά προστρέχετε, τέλος, στους άγιους Πάντες καί νά τούς παρακαλείτε μέ θέρμη. "Ετσι θά πετύχετε τήν αληθινή θεραπεία σας.

Κι άν όμως δέν βρείτε τήν πολυπόθητη ύγεια, κι άν ό Θεός σās αφήσει νά ταλαιπωρείστε, έπειδή αυτό συμφέρει τήν ψυχή σας, καί πάλι πρέπει νά στέκεστε άνδρείοι καί στέρεοι στήν πίστη. Χίλιες φορές νά προτιμήσετε τό θάνατο, παρά νά καταφύγετε σέ μάγους καί ν' άρνηθείτε έτσι τό Χριστό.

β) Μόνο ό Θεός γνωρίζει τά άπόκρυφα.

"Όσοι θέλουν νά μάθουν τό μέλλον ή διάφορα κρυφά πράγματα, ας γνωρίζουν ότι μόνο ό Θεός ξέρει όλα τ' άπόκρυφα καί μόνο ό Θεός προγνωρίζει τά μέλλοντα. Οί άγγελιοι καί οί άνθρωποι γνωρίζουν κάποτε τά μυστικά αυτά πράγματα, όχι όμως από μόνοι τους, άλλ' από άποκάλυψη του Θεου. Οί μάγοι καί οί δαίμονες, πάντως, έπειδή είναι σκοτισμένοι καί δέν έχουν τό φωτισμό του Θεου, δέν μπορούν νά γνωρίζουν τίποτε κρυφό, ούτε τί μέλλει νά συμβεί στον κάθε άνθρωπο. Γιατί ό άνθρωπος είναι αύτεξούσιος. "Αν θέλει, κλίνει στο καλό· άν δέν θέλει τό καλό, κλίνει στο κακό. "Αρα είναι άγνωστη ή εξέλιξη καί κατάληξή του. Γι' αυτό καί ό Θεός περιγελαί τή Βαβυλώνα, πού οί κάτοικοί της πίστευαν στους άστρολόγους καί τούς δαίμονες, καί τής λέει: «"Ας σέ σώσουν τώρα οί άστρολόγοι! "Ας προβλέψουν οί ουρανοσκόποι τί πρόκειται νά σου συμβεί!» (Ήσ. 47:13).

Προγνωρίζουν, βέβαια, πολλά οί δαίμονες, αλλά τά έξωτερικά καί φυσικά, συμπεραίνοντας τά γεγονότα από τούς νόμους τής φύσεως. "Οπως, άλλωστε, καί πολλοί άνθρωποι σοφοί καί επιστήμονες. Αλλά όμως πού βρίσκονται στο βάθος τής καρδιάς του ανθρώπου καί έξαρτώνται από τήν προαίρεσή του, μόνο ό Θεός τά γνωρίζει μέ ακρίβεια. "Εκείνοι συμπεραίνουν μερικά από τίς κινήσεις του σώματος καί τήν έξωτερική συμπεριφορά του ανθρώπου. "Ετσι, καί όσα φαίνονται νά προγνωρίζουν, τά γνωρίζουν σκοτεινά, άσαφή καί λοξά. Γι' αυτό καί οί χρησμοί των μαντείων ήταν διφορούμενοι· μπο-

ροῦσαν νά ἐρμηνευθοῦν καί ἔτσι καί ἀλλιῶς.

Ἄς ἔρθουν τώρα ἐδῶ οἱ χριστιανοί, πού πηγαίνουν στούς μάντις καί τίς μάντισσες εἴτε γιά νά τούς ποῦν τό μέλλον εἴτε γιά νά τούς ἐξηγήσουν τά ὄνειρά τους εἴτε γιά νά τούς φανερώσουν χαμένα πράγματα ἢ κρυμμένους θησαυρούς. Ἄς ἔρθουν, λέω, γιά νά τούς πῶ ὅ,τι εἶπε κι ὁ προφήτης Ἡσαΐας κάποτε στόν Ἰσραήλ: Ἄνόητοι ἄνθρωποι, ὡς πότε θά κουτσαίνετε κι ἀπό τά δύο σας πόδια; Ὡς πότε θά πιστεύετε καί στό Χριστό καί στούς μάντις, δηλαδή τούς δαίμονες; Γιατί ἂν πιστεύετε πῶς ὁ Χριστός, ὡς Θεός πού εἶναι, γνωρίζει τά πάντα καί τά φανερώνει σέ ὅσους Ἐκείνος θέλει, πῶς τρέχετε στούς μάντις; Ἄν, ἀντίθετα, πιστεύετε πῶς οἱ μάντις ἔχουν τήν γνώση τῆς ἀλήθειας, πῶς προσκυνᾶτε τό Χριστό καί ὀνομάζεστε μάταια χριστιανοί; Δέν ξέρετε πῶς δέν μπορείτε νά δουλεύετε σέ δύο κυρίους;

Γιατί ὅμως, θά ρωτήσετε, κάποτε βγαίνουν ἀληθινά μερικά πράγματα, πού προλέγουν οἱ δαίμονες;

α) Ἐπειδή δέν πιστεύετε ἀκράδαντα στόν Κύριο καί μόνο, ἀλλά καί στούς δαίμονες. Ἔτσι, γιά τήν ἀπιστία σας, ὁ Θεός παραχωρεῖ νά γίνονται αὐτά πού ἐκεῖνοι προλέγουν.

β) Ἐπειδή, πηγαίνοντας στούς δαίμονες καί ζητώντας τή βοήθειά τους, γίνεστε μόνοι σας δοῦλοι τοῦ διαβόλου, μπαίνετε κάτω ἀπό τήν ἐξουσία του. Ἔτσι, μπορεῖ πιά νά σᾶς κάνει ὅ,τι θέλει. Ἄρα, ὅ,τι σᾶς πει τό πραγματοποιεῖ κιόλας, ὅπως ἓνας κακοῦργος πού σκλαθώνει κάποιον ἄνθρωπο: Ἄν τοῦ πει ὅτι θά ζήσει, θά ζήσει· ἂν τοῦ πει ὅτι θά πεθάνει, θά πεθάνει. Γιατί εἶναι στό χέρι τοῦ κακούργου νά κάνει εἴτε τό ἓνα εἴτε τό ἄλλο. Λέει σχετικά ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος: «Ἄς ὑποθέσουμε πῶς ἓνα βασιλόπουλο ἐγκαταλείπει τό παλάτι του, πάει σέ τόπο ἔρημο καί μπαίνει θεληματικά κάτω ἀπό τήν ἐξουσία ἑνός λήσταρχου. Πές μου, μπορεῖ αὐτός ὁ λήσταρχος νά τοῦ πει ἀπό πρὶν μέ βεβαιότητα ἂν θά ζήσει ἢ θά πεθάνει; Καί βέβαια μπορεῖ! Ὁχι ὅμως ἐπειδή προεῖδε τό μέλλον, ἀλλ' ἐπειδή, ἔχοντας γίνει πιά κύριος τοῦ βασιλόπουλου, ἔχει τή δυνατότητα νά τοῦ κάνει ὅ,τι θέλει, εἴτε νά τό θανατώσει εἴτε νά τοῦ χαρίσει τή ζωή».

Γι' αυτό, ἀδελφοί μου χριστιανοί, μὴν πιστεύετε στὴν πρόγνωση τῶν δαιμόνων, γιατί στὴν πραγματικότητα δέν προγνωρίζουν τίποτα. Στόν Κύριο μόνο νά ἔχετε πίστη βαθειά, κι Ἐκεῖνος θά σᾶς φανερώσει ἐκεῖνα πού πρέπει νά γνωρίζετε.

γ) Οἱ χριστιανοί δέν πρέπει νά φοβοῦνται τό διάβολο καί τούς δαίμονες.

Γιατί, χριστιανοί μου, μέ τά διάφορα μαγικά κάνετε τά χατήρια τοῦ διαβόλου; Αὐτός δέν ἔχει ἐξουσία καί δύναμη νά προκαλέσει οὔτε τόν παραμικρό πειρασμό. Ἄφ' ὅτου ὁ Χριστός σαρκώθηκε, ὁ διάβολος ἔχασε τὴν τυραννική του ἐξουσία. Ὁ Θεάνθρωπος Κύριος τοῦ συνέτριψε τὴν κεφαλή κι ἄφησε μόνο τὴν οὐρά του νά σαλεύει, ἔτσι, γιά νά γυμνάζονται καί νά στεφανώνονται οἱ πιστοί. Τώρα μόνο μέ ἀπάτες παγιδεύει τούς ἀνθρώπους στὴν κακία καί ὄχι τυραννικά, ὅπως πρὶν. Δηλαδή μόνο κακές σκέψεις μπορεῖ νά μᾶς βάζει, ἀλλ' ἀπό τὴ δική μας θέληση ἐξαρτᾶται ἂν θά τίς δεχθοῦμε ἢ θά τίς διώξουμε. Κανένας πειρασμός, πάντως, δέν μπορεῖ νά συμβεῖ στόν ἄνθρωπο, ἂν δέν τό ἐπιτρέψει ὁ Θεός. Μάταια λοιπόν καλοπιάνετε τούς δαίμονες μέ τίς μαγείες, γιατί δέν μποροῦν νά κάνουν τίποτα χωρίς τὴν ἄδεια τοῦ Θεοῦ.

Πῶς τιμωρεῖ ὁ Θεός τούς μάγους καί ὄσους προστρέχουν σ' αὐτούς.

Μετά ἀπ' ὅσα εἶπαμε, εἶναι εὐνόητο γιατί ὁ Θεός τιμωρεῖ αὐστηρά ὄσους ἀσχολοῦνται μέ τά μαγικά ἢ τά χρησιμοποιοῦν.

Στὴν Παλαιὰ Διαθήκη πρόσταζε νά θανατώνονται μέ λιθοβολισμό ὅσοι γίνονταν μάγοι, φαρμακοὶ κ.λπ. (Λευϊτ. 20:27). Ἀλλὰ καί πλήθη ὀλόκληρα ἀνθρώπων, πόλεις μεγάλες καί ἔνδοξες, παραδόθηκαν σέ πείνες καί σφαγές καί ἀφανισμούς ἐξαιτίας τῶν μαγικῶν, ὅπως ἡ Νινευή (Ναούμ 3:1), ἡ Βαβυλώνα (Ἡσ. 47:1-9), ἀκόμα καί ἡ Ἱερουσαλήμ (Ἱερ. 14:14).

Ἡ Ἐκκλησία μας, ἐπίσης, ὀρίζει μεγάλες τιμωρίες (ἐπιτίμια). Γιὰ παράδειγμα, ἡ ΣΤ' Οἰκουμενικὴ Σύνοδος (ξά' καν.) κανονίζει μέ ἐξάχρονη ἀποχὴ ἀπὸ τὴ θεία Κοινωνία ὄσους καταφεύγουν

σέ μάντιες, ὅσους «λένε τή μοίρα» καί ὅσους κάνουν γητέματα. Ἄν ἐπιμείνουν στά πονηρά τους ἔργα, τούς χωρίζει τελείως ἀπό τήν Ἐκκλησία.

Ἡ τοπική Σύνοδος τῆς Ἀγκύρας (κδ' καν.) κανονίζει μέ πέντε χρόνια στέρηση τῆς θείας Κοινωνίας ὅσους φέρνουν μάγους στά σπίτια τους, γιά νά βροῦν τά μάγια πού τούς ἔκαναν ἄλλοι.

Ὁ Μέγας Βασίλειος (ξε' καν.) βάζει τούς γόητες καί φαρμακοῦς στήν ἴδια μοίρα μέ τούς φονιάδες, ἐπιτιμώντας τους μέ εικοσάχρονη ἀποχή ἀπό τή θεία Κοινωνία.

Πῶς νά φυλάγονται οἱ χριστιανοί ἀπό τά μαγικά.

Γιά νά φυλάγεσθε ἀπό τά μαγικά καί τήν ἐνέργεια τῶν δαιμόνων, νά ἔχετε ὅλοι –μικροί καί μεγάλοι, ἄνδρες καί γυναῖκες– κρεμασμένο στό λαιμό σας τόν τίμιο Σταυρό. Τρέμουν οἱ δαίμονες τόν τύπο τοῦ Σταυροῦ καί φεύγουν μακριά ὅταν τόν βλέπουν. Ἄλλωστε, ὅπως ὁμολόγησαν οἱ ἴδιοι στόν ἅγιο Ἰωάννη τόν Βοστρινό, πού εἶχε ἐξουσία κατά τῶν ἀκαθάρτων πνευμάτων, τρία πράγματα φοβοῦνται περισσότερο: τό Σταυρό, τό ἅγιο Βάπτισμα καί τή θεία Κοινωνία.*

Νά ἔχετε ἐπίσης στό σπίτι σας, ἀλλά καί μαζί σας, τό ἅγιο Εὐαγγέλιο. Καί φυσικά νά τό μελετᾶτε. Σ' ὅποιο σπίτι ὑπάρχει Εὐαγγέλιο, δέν μπαίνει ὁ διάβολος.

Τά ἀνδρόγυνα, γιά νά μή φοβοῦνται τό «δέσιμο», πρὶν παντρευτοῦν πρέπει νά ἐξομολογοῦνται, νά νηστεύουν τρεῖς ἡμέρες, νά συνδυάζουν τό μυστήριο τοῦ γάμου μέ τήν τέλεση θεί-

*Σ.τ.Ε.: Ἄς σημειωθεῖ ὅτι τό σημεῖο τοῦ Σταυροῦ, τά μυστήρια καί τά ὑπόλοιπα ἁγιαστικά μέσα τῆς Ἐκκλησίας μας, δέν ἐνεργοῦν μέ μαγικό τρόπο, ἀλλά χρειάζονται τή βαθεῖά μας πίστη καί τόν πνευματικό μας ἀγώνα κάτω ἀπό τήν καθοδήγηση ἑνὸς Πνευματικοῦ (Ἱερέα). Χωρίς αὐτές τίς προϋποθέσεις, ὅλα τά ἁγιαστικά μέσα τῆς Ἐκκλησίας μένουν ἀνενέργητα. Ὅπως ἐπίσης ἀνενέργητα μένουν καί στίς περιπτώσεις ἐκεῖνες, πού τά χρησιμοποιοῦν οἱ διάφοροι μάγοι. Αὐτοί, προκειμένου νά “θολώσουν τά νερά” καί νά παραπλανήσουν τά ἀφελή θύματά τους, χρησιμοποιοῦν σταυρούς, εἰκόνες, κεριά, λιθάνι, ἐπικαλοῦνται τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ καί τῶν ἁγίων, ἐπιναλαμβάνουν διάφορες προσευχές, συνητοῦν τήν τέλεση εὐχελαίου καί ἄλλα.

ας Λειτουργίας καί νά μεταλαμβάνουν ἔτσι τά ἄχραντα Μυστήρια. Προπαντός τά ἀνδρόγυνα νά ἔχουν πίστη στέρεη καί ἀκλόνητη στόν Κύριο, κι Αὐτός θά διαλύσει τίς ἐνέργειες τῶν δαιμόνων.

Ἄν, γιά τήν ὀλιγοπιστία μερικῶν χριστιανῶν, οἱ δαίμονες παρουσιάζουν διάφορα φαντάσματα, εἴτε σέ τάφους εἴτε σέ σπίτια εἴτε ἀλλοῦ, νά καλεῖται ἱερέας, νά γίνεται ἀγιασμός καί νά ραντίζεται ὁ τόπος. Ἔτσι, μέ τή θεία χάρη, διαλύεται κάθε δαιμονική ἐνέργεια.

Τέλος, ὅταν ἕνας χριστιανός πρόκειται νά χτίσει σπίτι ἢ νά κατασκευάσει καίκι κ.τ.ῶ., ἄς προσκαλεῖ ἕναν ἱερέα νά τοῦ κάνει ἀγιασμό καί νά διαβάσει τήν κατάλληλη γιά τήν περίσταση εὐχή τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἐπίλογος

Οἱ μάγοι, οἱ μάγισσες καί ὅσοι καταφεύγουν σ' αὐτούς, δέν ἔχουν θέση στή βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Χάνουν τόν παράδεισο. Καί πού στέλνονται; Ἀλίμονο! Στήν αἰώνια κόλαση μαζί μέ τούς ἄπιστους, τούς ἀσεβεῖς καί τούς εἰδωλολάτρες (Ἀποκ. 21:8). Νά πῶ καί κάτι φοβερότερο; Θά κολάζονται χειρότερα κι ἀπό τούς εἰδωλολάτρες. Γιατί αὐτοί, ὅπως γεννήθηκαν στήν ἀσέβεια, ἔτσι καί πέθαναν. Δέν βαπτίστηκαν στό ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος. Δέν πίστεψαν στό Χριστό. Οἱ χριστιανοί ὅμως, οἱ βαπτισμένοι, πού ἔγιναν παιδιά τοῦ Θεοῦ «κατὰ χάριν», πού τράφηκαν μέ τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Κυρίου, πῶς τόλμησαν καί τά καταφρόνησαν καί τ' ἀρνήθηκαν καί καταπίστηκαν μέ τά μαγικά;

Γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ λοιπόν καί γιά τή σωτηρία τῆς ψυχῆς σας, φυλαχθεῖτε, ἀδελφοί μου, φυλαχθεῖτε ἀπό τή μαγεία! Καί πάλι σᾶς λέω, φυλαχθεῖτε! Μήν πηγαίνετε σέ μάγους καί μάγισσες. Σ' ὅλες τίς περιστάσεις καί γιά ὅλες σας τίς ἀνάγκες νά προστρέχετε στή βοήθεια τοῦ Θεοῦ, στήν προστασία τῆς Θεοτόκου καί στίς πρεσβείες τῶν ἁγίων. Ἔτσι, κι ἀπό τίς ἀσθένειες καί τίς ἀνάγκες σας θά ἐλευθερωθεῖτε, καί ἀπό τήν αἰώνια κόλαση θά λυτρωθεῖτε, καί τήν οὐράνια βασιλεία θά κληρονομήσετε.

* * *